

DAGMAR ŠUBRTOVÁ

PROBÍHAJÍCÍ DĚJ PROMĚNY

Lidská existence je svázaná s přítomností ostatních bytostí, učíme se schopnosti, jak se udržet ve světě a třibit naše smyslové orgány pro vnímání reality. Pochopení něčeho, co se nám zdá cizí, ošklivé, povědomé a co zrcadlí naši identitu. Měníme se v každém okamžiku a měníme také své okolí. Je důležité neztratit význam důležitosti našich životů a vliv jedince na větší celek. Každý vnímáme a reagujeme na podněty a vlivy míst nám nejbližších. Tyto znaky jsou v nás důvěrně zapsány a přirozeně se vynořují z hloubek i v dalších prostředích. Tuto citlivost rozvíjí autorka v obrazovém cyklu proměny dějů rekultivované krajiny, kterou výrazně vnímala v místě narození, severočeském Duchcově, a posléze i v Kladně. Časoběrným způsobem pozoruje proměňující se stav haldy Mayrau blízko Vinařic, její přirozenou sukcesii a obnovu přírodních dějů. Sbírá a vybírá haldovinu, navezenou strusku z nedaleké Poldiny hutě a uložený popel z místní kotelny. Alchymisticky tyto materie zkoumá, odkrývá jejich zvláštnosti, složení, barevnost, přirozené reakce a vznik sekundárních minerálů. Procesuálně je zaznamenává na recyklované desky. Mísí, promíchává je s pigmenty do barevných skupenství litím, vrstvením až informální struktury. Materie se během procesu volně destruuje a odpadává, díky působení chemických změn, pomocí vody, solí a vzduchu místy krystalizuje. Autorka nechává svobodně proudit transformaci vzájemných vztahů do jednotného celku. Na deskách potažených sametem dobře vystupují struktury solných krystalů a jejich motivy se stávají součástí některých obrazů. Instalace je obohacena badatelským pohledem, vystavením minerálních objektů nalezených v uhelných dolech, zapůjčených ze sbírek Ostravského muzea. Stálost našich vědomostí dává smysl propojením s intenzivně přítomným vnímáním celistvých proměn.

Markéta Vlčková

DAGMAR ŠUBRTOVÁ

D. Š. (* 1973 v Duchcově) žije v Kladně. Studovala na Výtvarném institutu UJEP v Ústí nad Labem a VŠUP v Praze. Absolvovala stáž na Lotyšské Akademii umění v Rize. Převažující podoba autorčiny tvorby se orientuje na sochařské médium, současně však využívá kresbu a malbu. Dlouhodobě sleduje přírodní procesy v postindustriální krajině a její přeměnu v „území nikoho“, na haldách po těžbě černého a hnědého uhlí. Celá tvorba má recyklační záměr, čerpající materiály z oblastí bývalých dolů, např. mour, kovové trubky, uhlí nebo nalezené desky. Důležitá je rovina site-specific, kde přítomně reaguje na okolní místa, galerie, krajinu a fyzicky upozorňuje na jejich obnovu. Do svých bádání zapojuje vědecké odborníky — geology, biology, ekology a sociology. Průmyslová krajina v různých hornických regionech a podrobné pozorování kladenského dolu Mayrau jsou důkazem široké biodiverzity těchto prostorů, Šubrtová je vnímá jako neoddelitelný celistvý celek i ve své tvorbě. V Kladně se také stará o Dům sester Válových, upevňuje stopy tvorby a života významných malířek v tomto městě. Silná vize je zachovat toto místo pro budoucí generace jako pásmo autentické svobody v dějinách 20. století. Autorka aktuálně vystavuje v Oblastní galerii Liberec sochařskou instalaci s názvem „Někdy z dálky doléhá vše“.

Katalogový list byl vydán u příležitosti výstavy: **Dagmar Šubrtová – Probíhající děj proměny**

26. 8. 2024 – 8. 10. 2024 **Markéta Vlčková** / kurátorka

Galerie Dole / Nádražní 30, Ostrava 1

srpen / Po–Čt 10.00–13.00, 14.00–18.00; **od září** / Po–Pá 10.00–18.00

AKCE PODPORUJE

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVĚZ

